

VII. kötet.

Budapest, 1892. márczius 6-án.

10. szám.

Egy kis félreértés.

A szülék a fölött tanakodtak, hogy mit játszszon kis leánykájok a hangversenyen, a melyen való szereplésre fölkérték.

— Jó lesz «Tell Vilmos»-ból egy részlet, az igen szép, — véli az apa.

— Szép, szép, de «Tell Vilmos»-t már mindenki ismeri, — jegyzi meg az anya.

— Ismeri-e maga «Tell Vilmos»-t? — kérdi a férj az éppen belépő szobalánytól.

— Nem ismerem én.

— Lehetetlen, gondolkozzék csak!

— Ott sülyedjen el, a hol van, én hozám bizony nem járt soha! Bizonyosan megint Lizi pletykált a tekintetes úréknak.

Luji bátyánk disznótora.

— Igaz történet. —

Luji bátyánk mindenben szereti a szépet és a jót. Az öregnek ez a jó tulajdonsága a többek közt a háziállatainak is észlelhető. Örömmel legelteti rajtok már hatvan évet elsuhanni látó szemeit. De meg is nézheti azokat akárki is. Lovai a mező-hegyesi állami ménesből, szarvasmarhái a gróf Almássy-féle gulyából, disznói szintén híres és jó nevű nyájából kerültek ki. Mind kitünő fajok.

E gyönyörű fajállatok közül bár legrszebbnek a lovat, leghasznosabbnak a szarvasmarhát tartja, mégis legjobban szereti a disznót.

Hogy miért kedveli oly nagyon a rondaságnak ezt a képviselőjét, annak az az egyszerű oka van, hogy a disznónak kolbásza és sonkája nagyon, a miket pedig Luji bátyánk annyira szeret, hogy képes lenne néha egy szelet sonkáért — épen úgy,

mint Ézsau egy tál lencséért — eladni az elsőszülöttségi jogát.

Nagyban is tenyésztí az öreg a disznót. Mindig van egy pár száz darab készletben. Nem azért ugyan, mintha mind meg akarná enni, hanem azért, hogy úgy a sokból kedvére válogathat hizónak valókat. De meg különben is jó hasznót húz belőlük.

Az ősszel is kiválasztá a hizónak valókat, valami tizenkét darabot, s befogta őket a hizlalóba. Gyönyörűen növekedének, s szép reményeket kötött hozzájuk az öreg.

A disznók levágásánál van Luji bátyáknak egy kitűnő szokása, a mely érdemes a követésre. Ő ugyanis a hizókat nem egyszerre, hanem párosával öleti le, csupán csak azért, hogy így több disznótort csaphasson.

Már közelgetett az az időszak, a mikor az első párra kimondatott a halálos ítélet. De biz' az halasztást szenvedett, mert nem volt alkalmas idő hozzá. Végre az is megérkezett egy zord téli nap képében. Elhívták tehát a disznóölőket és a fogdmegeket egy bizonyos napnak hajnalára a végtisztességtelre.

A Luji bátyánk falujában nem lévén tanult hentes, a disznóölést csak egyszerű parasztemberek végzik, a kiknek mégis van némi gyakorlatuk a hentes mesterségben. Hanem minden henteshez kell egy fogdmeg is, a ki segítsen a disznó levágásában és más hentesi teendőben.

Luji bátyáknak nagyon jó szíve van, s ezért azt követeli a hentesektől, hogy mielőtt megölnék a disznót, üssék fejbe, hogy így elkábúlva, fájdalmat ne érezzen.

Van pedig jelenleg a többek közt Luji bátyáknak egy új fajdisznaja, a mit nem adna az egész nyájért. Nem régen hozatta Németországból drága pénzen — magnak. Félti is az öreg nagyon. Valami angolos neve van, de nem merem leírni, nehogy kibicsakolják egynehány jó magyar embernek a nyelve az elolvasásban. Elég az, hogy legjobb fajdisznó, a mi csak létezik.

A teremtésnek ez a különös állatja nagy, kiváltságos szabadalmat élvez. Oda megy, a hova akar, abban az ólban hál, a melyikben neki tetszik, s azt eszik, a mit kíván.

Szóval, teljes szabad tetszésére van bízva minden. S akaratában senkinek sem szabad akadályozni. Nagy dicsékedve mutogatta az ismerőseinek s mindenkinek külön magyarázgatta, hogy mivel vannak jobb tulajdonságok abban, mint a más fajokban; hogy micsoda újításokat akar azzal a magdisznóval véghez vinni nyájában stb. Prænumeráltak is mindjárt a czimborák egy-egy fia angoldisznóra; de az öreg nem adott volna a viláért senkinek semennyiért sem.

Elérkezett végre a szomorú nap előestéje. Az áldozatok egy külön ólba transporáltattak.

Másnap már hajnalban nagy sürgés-forgás volt a Luji bátyánk háza körül. A hentesek és fogdmegek ugyancsak szítták a szíverősítőt és csömöszölték a rongyos-pogácsát.

Mikor aztán annyira a mennyire elkészültek, s pirkadni is kezdett, hozzá fogtak a munkához.

A két hentes az ól előtt, egy fogdmeg a doronggal az ajtó mellett foglalt állást, egy pedig bement az ólba, hogy az áldozatot kihozza. Ott arra, a melyik hamarabb a keze ügyébe akadt — megmarkolván a két fülét — rávetette magát és igyekezett vele az ajtóhoz jutni. Ámde a hizó nagyon virgoncez volt, s ugyancsak kellett

szorítania a fogdmegeknek, hogy el ne szalassza. E birkózás közben — az ólajtó kissé alacsony lévén — annyira előre talált hajolni, hogy az ő feje előbbre került a disznóénál. A dorongos atyafi pedig, minthogy még sötét volt, az erősítőtől meg kissé pókhálós is volt a szeme, abban a hitben, hogy a disznó búvik ki, jól oda koppintott az előre tolakodó borzas fejre. Attól a csapástól aztán nem a disznó, hanem a disznófogó kábúlt el; a disznó pedig kiszaladt az ólból, de vesztére, mert a két hentes lekapta a lábáról és hamarosan megkéselte.

A nagy munka bevégezése után felocsudott a fejbe csapott fogdmeg is, de nem vállalkozott e nem épen kellemes epizód után újra bemenni az ólba, s így nem volt más mit tenni, mint mindnyájoknak bemenni és ott végezni el a gyászszertartást. Azonban nagy meglepetésükre egy disznó helyett kettőt találtak ott.

Nekik csak kettőnek a megölésére volt kiadva a parancs, így hármat nem mertek leölni. Beüzenének tehát, hogy mind a hármat megöljék-e, vagy ha nem, melyiket hagyják meg?

Luji bátyánk erre az üzenetre rosszat sejtve, lélekszakadva rohant ki. Hát uramfia, az ő drága angol magdisznóját látja ott vérében. A szerencsétlennek akkor este épen abba az ólba tetszett menni, a melyikben a levágásra szánt hízók voltak bezárva.

Mikor az öreg ezt meglátta, beszaladt a puskáért, hogy a gyon lő minden hentest és disznófogót. Azoknak pedig volt annyi eszük, hogy nem várták ki az öreget, hanem úgy tettek, hogy szégyen a futás, de hasznos — és elláboltak. Mire az öreg kiment a duplával, már akkorra egy fia hentest se lehetett látni sehol.

De ezen még jobban megijedt az öreg, hogy azok most úton-útfélen mesélik az ő esetét, akkor pedig a falu gúnytárgya lesz, s talán még nótát is csinálnak majd róla. El is lökte a puskát és aló a hentések után. Lélekszakadva futott a hentésekhez; de azok nem akarták beereszteni, félve a haragjától. Meg kellett ott az ablak alatt esküdni mindenféle szentekre, — pedig kálomista, — hogy nem bántja őket, csak hogy el ne beszéljék senkinek, mert a ki elbeszéli, ő azt azonnal főbe lövi.

Nagy rimánkodás- és esküdözésre aztán mégis csak elmentek újra, megölni a két hízót.

Otthon is kiadta az öreg a szigorú parancsot, hogy senki el ne merje beszélni, mert ezt meg azt csinálja vele. Ily módon aztán megnyugodott az öreg. De maradhat-e ilyen eset titokban csak huszonnégy óráig is?

Este összeült a kompánia a disznók torát megülni. Persze, hogy mindenki tudta akkorra a Luji bátyánk angoldisznójának gyászos történetét; de úgy tettek, mintha mit sem tudnának róla.

Vigan folyt a lakoma. Az öreg is erőltette a kedvet, de biz az olyan volt mint a vadalma, színe piros, íze fanyar.

Vigasztalás.

Együtt beszélgetett a sz—i káplán a tanítóval a paplak előtt, egyszer csak hozzá dörgölődik egy a csürhéből kivált sertés a pap csizmájához, s midőn a káplán e fölött indignálódna, így vigasztalá egy arra menő atyafi:

— Ne bántsa tisztelendő úr, azt gondolta, hogy tuskó.

Czigány büszkeség.

Igáslovat akart venni valaki a lóvásárban, de nem talált a vásár szüke miatt. Egy czigány észrevevén vevőszándékát, elkezdte saját gebéjét kínálni neki.

— Bolond vagy te czigány! Hogy vegyek én ilyen lovat?

— De csak vegye meg ázs úr, bizony Isten, jól jár vele. Ócsón ádom.

— Nem kell nekem, hiszen czigánynak való az.

— De már csak ázsirt is magának prezentelem.

Vacsora végén — szerencsétlenségére az öregnek — egy kevés angoldisznó-pecsenyét is találtak feltálatni.

A mint Pista barátja megízlelte a pecsenyét, sejtve annak eredetét, egész lelkesülve kiáltott fel, hogy még olyan finom pecsenyét soha sem ízlelt, s ezt a többi czimborák is komoly képpel állították.

Luji bátyánk kissé felvidúlt a dicséretre. S feledve a bánatot, azt találta mondani, hogy hát ha még meghízott volna, akkor volna csak finom, de így biz az egy kissé soványas.

Összemosolyogtak erre a czimborák.

Pista barátja meg kapva-kapott az alkalmon, s tovább fűzte a szót:

— Mit? Hát te a maglókat is leöleted?

— Nem én. Azaz hogy izé... ni... tudod, nem hízott ez ki egészen, nem is volt ez hízó, azaz... csak úgy evett a hízókkal.

Már itt mindenkinek látszott a foga.

— Hát miért öletted meg, ha nem volt hízó?

Nagy zavarba jött az öreg, az elfojtott harag is forni kezdett benne.

— Hiszen azok a barmok a hízó helyett ölték meg.

Erre alig fojthatták el a kitörni készülő kaczagást.

— No Luji, még jól jártál, hogy nem az angoldisznódat ölték meg.

Itt már dühbe jött az öreg.

— Vessz meg, ebadta, hisz' az volt, a mit megettél, fülj meg tőle, hogy ezt is kiveszed már belőlem! — tört ki a nemes harag Luji bátyánkból.

No, lett is erre olyan óriási kaczag, hogy csak úgy rengett bele a ház. Pista komája nevetésében leesett a székről, a rektornak az álla, a jegyzőt a görcs fogta elő. Utoljára nem is tudott az öreg egyebet mit tenni, mint ő is jót nevetett. De azért ha valaki felemlíti az angoldisznót előtte, úgy képen felejt, hogy nappal is meglát az égen minden rendű csillagot.

Sáfár Béla.

Előkelő hivatal.

Diesekszik egy szegény asszony, mennyire felvitte Isten az ő fiának a dolgát, most már miniszteri hivatalnok.

— Aztán micsoda rangja van ott a maga fiának? — kérdi egyik hallgatója.

— Hát ő sepri ki mindennap a miniszteriumot.

Rajta vesztett.

Naplopó. Én Kecsefi szabó vagyok. A nagyságos úr meghagyta, hogy javítsam ki az új öltözetét.

Nő. Az új öltözetét? S mikor bizta meg önt vele?

Naplopó. Az imént szólott be hozzám, hogy kérjem el a feleségétől.

Nő. Dejszen az én férjem már tizennégy éve hogy meghalt; a kit az imént innen kimenni látott, az a fivérem volt a legujabb öltözetében, melyen semmi javítani való sincs.

Mentő angyal.

- A. Önnek, kereskedő létére, meg kellene nőszülnie.
 B. Nem látom át az okát.
 A. Nem-e? Hát ki nevére iratja az üzletét, ha esődbe talál kerülni?

Kétértelem.

- A tegnapi hangversenyen olyan botrányosan énekeltek, hogy ha az ember tíz perczig hallgatta, meg kellett tőle bolondulnia.
 — Ilyen körülmények között előbb kellett volna haza mennie.

Menyország kulcsai.

Az első csók — édessége
 Ritka
 Égi kulcs, mely a mennyet ki-
 Nyitja.

A végső is égi kulcs, de
 Árva:
 Szívünk előtt a mennyet be-
 Zárja.

Huan Béla.

Körülírva.

- A. Ki volt az a tiszt, a kinek az imént köszöntél?
 B. Egy régi bajtársam, a ki ugyanabban az ezredben szolgált, a hol egykor én.
 A. Ugy tudtam, hogy te soha sem voltál katona?
 B. Nem is, hanem ez a tiszt most az én elvált feleségemnek a férje.

Modern számtan.

Eisenstock Ábrahámot, a kinek virágzó mészkereskedése van, megválasztották a zsidó iskolánál iskolaszéki elnöknek. Az évvizsgálaton, hogy szakképzettségét kimutassa, azt kérde az egyik milliomosjelölttől:

— Meg todnál nekem mandani, hojd ho edj kilo mész keröli mogát üt krojczárbo, mennyibe keröli mogát tiz kilo mész?

— Ütven krojczárbo, — felel rá a kérdezett.

— Ní, látod, hodj nem tonáltál el, — szól diadalmas mosolylyal Eisenstock, — mert én minden tiz kilo mész otán három krajczár árengedménjt odok, s így tiz kilo mész csak nedjvenhét krajczárbo keröli.

Feltalálta magát.

Vendégük érkezett Lugoséknak, a kivel Pistike mindjárt jó barátságot kötött, s a vendég annyira megszerette, hogy az asztalnál is maga mellé ültette. Mikor aztán a csirkepecsenyét tálalták fel s Pistikének egy kis ezombot adott az anyja, a kicsike restelte a vendég előtt mondani az anyjának, hogy ő neki az nem kell, mert ő a csirkének a melle-húsát szereti, oda fordul tehát a vendéghez:

— Tudja-e, bácsi, hogy én vadember vagyok?

— Hogy-hogy? — csodálkozik a kérdezett, mialatt az egész társaság Pistára néz.

— Hát úgy, hogy én a fehér húst szeretem.

Persze adtak aztán az élelmes Pistikének jó adag «fehér húst».

Két zsidó gavallér veszekedik egymással, míg végre az egyik fölemeli a kezét, hogy a másikat képen felejtse, mire ez közbe szól:

— Ho te engimet mastand pafan ötöl, üt florént kell neked majd érte főzetni. De todol mit? Edjezzönk ki magonkat. Fözess nekem mastand nédj florént és — ne össél pafan.

— Szörnyűség, a mi ezekben az újabb francia darabokban történik! Hogy nincs manapság az emberekben már semmi szemérem!

— Csakugyan, egyet kivéve.

— S az?

— A sugó, a ki mindig a sugólyukba búvik szégyenletében.

Élő jegyzetek.

— A borbélyunk, a mint ma borotvált, megvágta az államát.

— Nekem is. Ugy látszik, meg akarja magának jegyezni a látogatóit.

Hasonló állapot.

Egy koldus belép egy kezdő ügyvédhez, a ki poros íróasztala előtt áll, s így könyörög:

— Nagyságos úr, kérem, munkát keresek.

— Én is, — válaszol az ügytelen ügyvéd.

Rózsához.

Rózsa vagy, azt mondom. Igazad van, rózsabokor vagy.

Arczid telt rózsák, és ajakid feselők.

Tüske a nyelved, s a rózsának zöld levelében

Sincs ám semmi hiány, mert te beszélni szeretsz.

Gerber Sándor.

Altiszti vizsgán.

Tiszt. Infanteriszt Botos, mit csinálnál akkor, ha két rabot őriznél, a kik fát vágnak, s közülök az egyik elszaladna?

Infanterist Botos. Jelentem alásan, a melyik ott maradna, főbe lőném, hogy az is meg ne szökjék, s aztán szaladnék a másik után.

A sutba került tekintély.

Nagyban magyarázza a mély tudományosságát fitogtatni szerető rabbi a zsidó gymnazistáknak, kiket házában tanított a vallás szent tanaira, hogy Mózes milyen nagy ember volt és hogy mind ennek daczára kétszer vétkezett az Ur ellen.

— Ti is esok úgy todjátok mint o többiek, hojd esok kétszer vétkezett; de én felfüdztem Mózesnek még edj vétkét, — folytatta diadalmas tekintetet vetvén hallgatóságára, — o melyiket senki se nem tod, de én senkinek se nem mondom el!

Udvarlás hevében.

— De kérem, Ecsetházi úr, ha ilyeneket beszél, akkor kénytelen leszek befogni a füleimet.
— Oh kérem, arra a nagysád kezei nagyon is kicsinyek.

Nem maradt adós.

Szobair. (a ki szobát keres). Aztán mi az ára ennek az istálónak egy hónapra?

Háziúr. Tizenöt forint. De a bért előre kell fizetni.

Szobair. Miért?

Háziúr. Azért, mert ki biztosít engem róla, hogy nem viszik önt a hónap végeig a — vágóhidra?

Urasan.

Két jogász-gyerek lakott egy szobában, a kik közül egyiknek dohánygyári hivatalnok volt az apja, s így minden hó elején megkapta tőle a szivar-kompetenciát. A hónap elején ment is a szivarozás, a félig elszívott szivarok

csutka gyanánt röpültek az ágy alá. Mikor aztán elfogytak a jó szivarok, de meg a szivarra való is, a két kolléga vetélkedve bujkált az ágy alatt, keresgélve a boldog idők pazar maradványait.

A gyermekszobából.

Elemérke. Papa, katonásdit akarunk játszani. Ugy-e, leszel ma is ágyu?

Apa. Mi jut eszedbe? Én ágyu?

Elemérke. Miért ne, hiszen az éjszaka is hallottam, mikor mama mondta, hogy olyan voltál, mint egy ágyu.

A csillagok.

Szép a híred! Hisz' folyton a csillagok ezrei közt vagy, Mert a bakák téled szerzik a csillagokat.

Dr. Aurisztus.

Lefőzte.

Egy most is élő jeles színművészünk ült nagy asztaltársaságban egy vidéki városban, a hol vendégszerepelni járt. Folyt az adomázás, kunszt-csinálás, mint ilyenkor szokott. A mi színészünk is szót kér.

— Fogadjunk uraim, hogy én az egyik szememet kiviszem s ide teszem önök elé az asztalra!

Persze hogy nem hitték, s így megtörtént a fogadás tiz liter borbán. A mi kedves művészünk pedig lehajlik az asztal alá s pár pillanat alatt ott volt egy szem a fehér abroszon — üvegből. T. i. egyik szeme üvegből volt, s ezt vette ki.

Szörnyszülött.

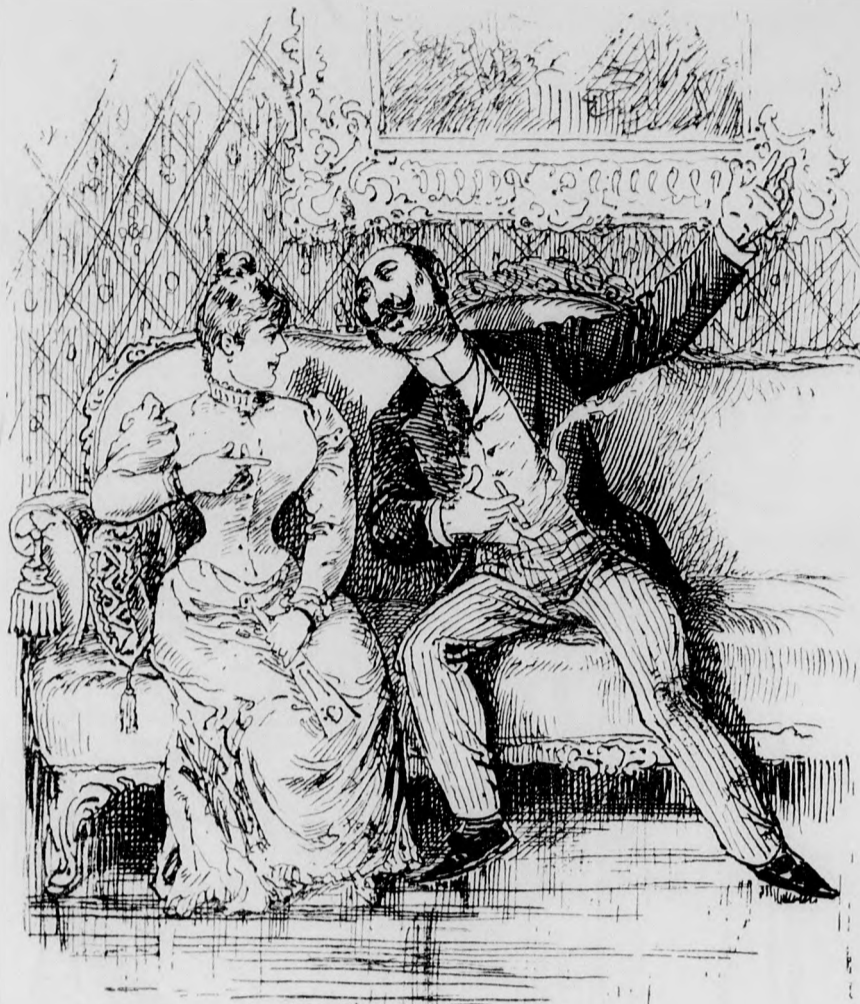
— Ma voltam egy fiatal barátomnál, a kit nagy örömben találtam, mert fia született. De képzeld csak, ennek a ma született fiúnak épen akkora bajusza van, mint az apjának.

— Az ördögbe, hisz az akkor szörnyszülött.

— Dehogy! Egész rendes csecsemő, csak hogy az apjának sincs egy csepp bajusza se.

Sarokba szorítva.

115

— Mindent megteszek a kedvéért, kedvesem, a csillagokat lehozom az égről!

— Ne bánts a csillagokat, hanem a helyett inkább arra kérlek, szokjál le arról a gyalázatos dohányzásról.

— De már, kedvesem, inkább csak a csillagokat hozom le neked.

A hiuság netovábbja.

Egy roppant hiú leány, a ki ruháira fordította minden gondját, halálos ágyán gyöngé hangon így szól körülötte síró szüleihez:

— Aztán, mama, abban a csípkés crem ruhában temessenek el, a melyiket a mult nyáron viseltem!

Majd némi szünet után újra megszólal elhaló hangon:

— Nem, ne a crem ruhában temessenek el, mert annak a dereka... nem jól áll... hanem a kék atlasz ruhában... és a hajamat süssék ki csigákba... és hátul egy tearózsát tűzzenek bele!... — s kiadá lelkét.

Sértett önértet.

Egy úri háznál kedvére lakomázhatott a vándorló legény az ételmaradékokból. Midőn jóllakott, oda szól neki a ház urnője:

— No, most nem hasogatna nekünk egy kis apró fát?

— Sajnálom, nagysága, de már el vagyokigérkezve, — húzódozik a lusta legény.

— Igen, és mi dolga van?

— Már hogyan feledkezhetik meg egy művelt nő magáról annyira, hogy idegen emberek magánügyeibe avatkozzék? — méltatlankodik a vándorló legény, mialatt fölszedte a sátorfát.

A szokás hatalma.

Mama. Miért küldöd vőlegényednek a leveleket kerülő uton, barátod közvetítésével, miért nem küldöd postán egyenesen hozzá?

Leány. Már megszoktam ezt a módot a nevelőintézetben.

Praktikus felfogás.

Egy női társaságban az ismerős hölgyek lábairól folyik a társalgás, s egyikök megjegyzi, hogy igazán szép, ha a nőnek kis lába van. Mire egy nagyravágyó asszonyka oda szól:

— Beszélhettek ti akármit, hogy milyen szép a kis láb, én bizony inkább élek *nagy lábon*, mint kicsin.

Az iskolából.

Egy hebegő fiú felel a történelemből:

— A ki-ki-rály ek-ko-kor...

— Önt, Schwarz, — vág közbe a tanár, — igazán kín hallgatni. Miért nem tesz úgy mint Demosthenes? Tudja, mit tett Demosthenes?

Mire a fiú, ki a tanár szavaira nem igen ügyelt, hanem azalatt gondolkodott, mit mondjon tovább, így folytatá:

— Po-po-zsonyba ment.

Ellenmondás.

Sehová sem tudta Aladárt az apja elhelyezni, annál az egyszerű oknál fogva, mert semmire sem volt meg a kvalifikációja, míg végre egyszer így szólítja meg:

— No Aladár, most már gondoskodtam rólad. Olyan *állást* találtam számodra, a hol csak *ülni* kell.

Hiú szépség.

Beh szeretnék az öledben
Az a cicza lenni,
Ajkaidról naponkint vagy
Ezer csókot venni.

Beh szeretnék a hajadban
Egy fürtöcske lenni,
Mint örzenél, mint védenél!
Baj nem érne semmi.

Beh szeretnék arczaidon
Szépségtapaszt lenni,
Mit azokra oly vigyázva
Szoktál mindig kenni.

Csak egy, a mi nem szeretnék
Lenni semmi áron,
Tükröd az; hisz ma is eltört
Kezed alatt három.

Gerber Sándor.

A katedráról.

Tanár. Ön, Füsthy, egy olyan elvetemedett, haszontalan fráter, hogy önért egykor majd hét város fog czivódni, hogy — *nem ott született.*

Az utcán.

A. Barátom, ez a Fukari egész nap mitsem tesz, csak olvas, mégis dúsgazdag ember.

B. Hogy lehet az?

A. Hát annyi pénze van, hogy ki nem fogy az olvasásából.

A gondolat csendes beszéd, a beszéd hangos gondolat.

*

A ki érdemekre vágyik, előbb szerezzen protektorokat.

*

Régen legdrágább volt a becsület; ma drágább a pénz, mert ezért azt is oda adják.

Nincs esoda.

A. Barátom, én nem hiszek a babonában, de az bizonyos, hogy ha a k—i nagytemplom tornyán levő három kőszent meghallja a déli harangszót, megfordul.

B. Ugyan mit beszélsz! Hisz az lehetetlen.

A. Semmi lehetetlenség sincs benne. Hanem hát az a baj, hogy sohasem hallják a harangszót.

A bú korhelyei.

Bús az élet, ámde	Minek is hát folyton
Van vidám szaka,	Bánat, könnyetek?
Az öröm szép nappal,	Kik dőzsölnek éjjel,
S a bú éjszaka.	Nappal — alszanak.

Haan Béla.

Hidegvér.

Egy férj gyakran csak éjfél után vetődött haza. Egy ily alkalommal még ébren találta nejét, a ki azonnal elővette óráját és szemrehányó hangon figyelmeztette férjét, hogy már egy óra van. A férj se volt rest, ő is kivette óráját és miután megtekintette, hidegvérrel válaszolá:

— A te órád jól jár, az enyém is éppen annyit mutat.

Furesa kérdés.

Eljegyezte magát egy fiatal hivatalnok egy csinos leánnyal s alig várta már az esküvő napját. Előtte való nap elment a hivatalfőnökhöz, a ki igen szigorú ember volt, hogy magát az esküvő napjára kikérje. A főnök, a ki nem igen figyelt oda, csak azt hallja, hogy már megint távol akar egy nap maradni egyik hivatalnoka, s a fiatal ember nem csekély bámulatára ezt a kérdést intézi hozzá:

— Jól van, jól; de okvetlenül jelen kell önnek ott lenni? Nem helyettesíthetné más valaki?

Oszintén.

A vasúti kupéban két úr mutatja be magát egymásnak.
— Én Kardos Samu vagyok.
— Én Vági Izsó; de engem is másként hívtak ezelőtt.

A ruha áldozata.

Bojtárt fogadott az oláh juhász egy takaros cigányfiú személyében. Fizetésül ígért neki teljes ellátást és ruházatot. Midőn a téli ruha bevásárlására került a dolog, a principális jó hosszú juhászbundával és terjedelmes bőségű csizmával látta el magát.

— Hát neked mit vegyek? — kérdi a bojtárt.

— Mán nekem csak sárkánytűs csizma és mágyár ruhá kell!

Bekövetkeztek a csikorgó téli éjszakák. Az oláh bundájába bujva, oda se hederített a maró hidegnek; míg a cigány foga vaczogott a testhez álló ruhában. Egyszer csak megszólal a more:

— Nem fázsol gázsdá? Há fázsol, fekidj rám!

De a juhász nyugodtan felelt a bundából, hogy:

— Nem fázom.

Nehezen várta szegény cigány a virradást. Már türelmetlenkedni is kezdett:

— Virradj mán, há ákars, mer mingyár nem les kinek!

Nem is volt. A feljövő nap a cigánynak már csak csonttá fagyott hulláját találta.

Emberére talált.

Kereskedő. Az üzletembe nem jön be egy szikrányi művaj sem!

Vevő. De annál több megy ki.

Kapocs, K. A nem széllal bélelt paksaméta kapuzárás után érkezett. Sok jóízű ötlet hemzseg a jól felhasznált papíron; de rossz omennek tartjuk, hogy már az első is a közölhetetlenségig kényes természetű. — Remete, I. K. Bizony jobb lett volna mind az ötöt az első fajtából összeválogatni, akkor a 3+2 talán nem változott volna 5-2-re. — Budapest, P. P. Egyik jobb a másiknál. — P-i. Ezek közül is, mint katonáéknál, csak a fele tauglich. — Dr. Peneczilus. Az első réges régi, a többit beszorítjuk. Az újra fölvetett kérdésre ismételten kijelentjük, hogy kívánságát nem teljesíthetjük. — Tab, W. Csak hármát használhatunk belőlük, a többi gyöngé, folytatása tehát az előbbieknél következék! A bizalmat addig is előlegezzük. — Debreczen, M. Jobbnál jobbak. — Kalocsa, L. M. Hogy mi történt a többivel, arra most két hónap múlva hogyan emlékezhethetnénk a czimek után? A legutóbbiak kevés híján okvetlenül napvilágot látnak. — Budapest, K. Tres faciunt collegium, a negyedik fölösleges. — Lexi. Az egyiket némi simítással használhatnók. — Budapest, B. F. Valamennyi helyet kap, de kép nélkül, a mi úgy sem változtatna rajtuk. — Budapest, H. E. Válogatunk bennök.

KANITZ FERENCZ ÉS TÁRSA

szepeességi vászonraktára
menyasszonyi kelegyek gyára, a
Budapest IV., Hatvani-utca 11.

alatti jóval megnagyobbított, látványosságot képező helyiségben
dus választékban kaphatók a legnehezebb minőségű szepeességi,
rumburgi, kreasz, hollandi, irhoni és sziléziai vásznak,
szepeességi és dupla damaszt asztalneműek.

Legnagyobb raktár kész női-, férfi- és gyermek-fehéreneműek-
ben. — Minden e szakmába vágó rendelmény a leggyorsabban esz-
közöltetik, mert a műhely a házban van. — Nagy választék
ágyhuzatok és paplanokban.

! Ujdonságok kávé-terítékekben !

A téli időnyre szükséges meleg szövött és kötött áruk, bar-
chettek, flanel- **Különlegességek** angol és francia battiszt
lek stb. stb. és len-zsebkendőkben.

!!! Ujdonság! Szepeességi siffon!!!

**THEDO tanár-féle
szakálhagyma**

legjobb és legbiztosabb szer szép
szakálnövés előidézésére!

Bámulatos gyorsan mozdítja elő a szakálnövést,
ugy hogy még 16 éves ifjak is rövid idő alatt teljes
és erős szakált és bajuszt nyerhetnek használatá foly-
tán, mely tény ezer és ezer elismerő irat bizonyítja.

Igen tisztelt gyógyszerész Úr!

Budweis.

Megvallom Önnek, hogy úgy mint minden hasonló szert a
szakálhagymát is vásári lármának tartottam, mignem vélet-
lenül egyik barátom eseténél annak előnyös hasznáról magam-
nak meggyőződést szereztem; miért is felkérem Öt, hogy az
ide csatolt összegért ezen kitűnő hagymából egy csomaggal
számomra is küldeni sziveskedjék. **Míchur A. m. p.**

Tek. Fürst József gyógyszerész úrnak Prágában.

A szakálhagyma joggal nevezhető csudaszernek mert alig
négyheti használat után örvendő tapasztalom, hogy rég óhaj-
tott vágyam végre teljesedésbe fog menni. Kérem stb.

Teschen, 1891 márczius 13-án. **Glindra Venczel, órás.**

Egy csomag ára 1 frt és 2 frt 10 kr.

Főraktár Budapesten: Török József gyógyszerészében
Király-utca 12. sz. Pozsony: Erdy J. gyógyszerésznél.

„THE GRESHAM“

ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG LONDONBAN.

Magyarországi fiók:

Ausztriai fiók:

Budapest, Ferencz-József-tér 5, 6. Bécs, Gisellastrasse 1. sz. a.
a társaság házában. a társaság házában.

A társaság vagyona 1891. június 30-án frk 117.550.797.—

Évi bevétel biztosítások és kamatból
1891. évi június 30-án „ 20.725.259.—

Kifizetések biztosítási és járadéki szer-
ződések s visszavásárlások stb. után
a társaság fennállása óta (1848) „ 249.311.449.—

A legutóbbi tizenkét havi üzleti idő
alatt a társaságnál „ 61.372.000.—

értékig nyújtattak be ajánlatok, mi-
által a társaság fennállása óta be-
nyújtott ajánlatok összértéke „ 1.728.184.555.—

értékre megy. — Prospektusokkal és díjtáblázatokkal, melyek
alapján a társaság kötvényeket kiállít, továbbá ajánlatokkal,
díjm. szolgálnak az osztr.-magyar monarchia minden nagyobb
városában az ügynök urak és a magyar és osztrák fiókok.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten
megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Petőfi újabb reliquiái

1838—1849.

GYŰJTÖTTE

BARÓTI LAJOS.

Kiadja a Kisfaludy-Társaság.

Ára füzve 80 krajczár.

Nagy képes ár-
jegyzék ingyen
és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyisintén har-
monikáról szóló
különárjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű
vonó-, verő-, fa- és rézfuvó-hang-
szerek s azok kellékei és hozzá-
valóinak nagyválasztéku raktára
Mindennemű hangszerek
javítása pontosan eszközöltetik !!

Budapest, Kerepesi ut 36.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány
(ártalmatlanságot jótállás), orvosi
tekintélyek és szaklapok által meg-
beszélve és különösen ajánlva. Tu-
czatonkint 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt.
Capotes Americains testja 2 frt.
Safeti Sponges női övszerek, Prof.
Lister módszere, testja 1, 2, 3 és
4 frt. **Ujdonságok. Polyporus**
arantage 1 frt 50 kr. Ujjonnan javi-
tott női övszer 1886. márcz. 22. óta
forgalomban, nagy előnyökkel bír
nagy kedveltség miatt. Valódián csak

Feitel Lipótnál

kapható, Wien I., Kärnthner-
strasse Nr. 63 U. es. k. keres-
kedelmi törvényszéki leg bejegyzett
cég és **Páris, 13. Rues peti-
tes Ecuries**, készpénz vagy után-
vét mellett. Egyetlen párisi képvise-
let Ausztria-Magyarország részére.
Egy teljes, használható 12 darabot
tartalmazó minta-collectio 1 frt 80
kr.-ért. Magyar levelezés.

Olympia rizspor. Tökéletesen ártalmatlan arczpor, az arcznak bárszonszerű simaságot, átlátszó fehérséget és természetes üdéséget kölcsönöz. Fehér, crème és rózsaszinben, **ára 80 kr.**

Olympia crème. Eltávolít az arczról szeplőt, májfoltot, bőrtakát, pattanást, **ára 1 frt.**

Olympia hajviz. A legjobb hajápoló-szer hajhullás, öszülés és hajkorpa képződés ellen, **ára 1 frt.**

Olympia Bouquet. Felülmulhatlan kellemes és tartós illatszer, **ára 1 frt és 1 frt 50 kr.**

Olympia Lustrine. A haj és szakállnak fényt és lágyaságot kölcsönöz, **ára 80 krajczár.**

Olympia gyógy-fogpor.

Megakadályozza az ugynevezett borkó-képződést, eltávolít minden szájbüzt, a fogakat hófehérré változtatja, **ára 30 krajczár.**

GYÁRI FÓRAKTÁR

WINKLER SIMON

illatszerésznel Szabadkán.

Kapható Budapesten: **Neruda Nándor** urnál hatvani utca és **Török J.** urnál király-utca 12

A „Franklin Társulat“ kiadásában Budapesten megjelent és minden könyv-árusnál kapható:

ARNOLD.

REGÉNY.

Irta **Csiky Gergely.**

Ára füzve 1 forint.

BAKSAY SÁNDOR

GYALOG-ÖSVÉNY.

Elbeszélések.

Kiadja a Kisfaludy-Társaság.

Két kötet.

Ára füzve 4 frt. Vászonskötésben 5 frt.

SZEDER-INDÁK

ELBESZÉLÉSEK.

Irta: **Baksay Sándor.**

Ára füzve 2 frt. Díszkötésben 2 frt 50 kr.

Tartalom: Jáhel. — Babett. — Három kereszt. I. A fehér kereszt. II. A fekete kereszt. III. Házaló kereszt. — Recipe.

A Pesti hazai első takarékpénztár-egyesület

1892. évi márczius hó 6-ikán délelőtt 10 órakor

Budapesten, a Vármegyeház nagytermében (IV. ker., Gránátos-utca)

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉST

tart.

Tárgysorozat:

1. Határozathozatal az igazgatóságnak a f. évi február hó 6-ikán tartott rendes közgyűlés elé terjesztett lemondása tárgyában.

2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság által a f. évi rendes közgyűlésből kiküldött részvényesek közreműködésével az alapszabályok és a szervezet módosítása iránt készített munkálat, s az igazgatóság és felügyelő bizottság erre vonatkozó jelentésének tárgyalása és ezek iránti határozat.

3. Az igazgatóság tagjainak a módosítandó alapszabályoknak megfelelő számban leendő újbóli választása, esetleg kiegészítése.

4. A felügyelő-bizottság és választmány tagjainak a módosítandó alapszabályoknak megfelelő számra leendő kiegészítése, s az ugyanezen testületekben lemondások folytán üresedésbe jött s az eszközendő választások folytán netán megürülő helyeknek választás útján való betöltése.

Ezen közgyűlésre a t. cz. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok 14 §-a értelmében csak oly részvényes gyakorolhatja, akár saját személyében, akár meghatalmazott által, szavazati jogát, kinek részvénye 1891. december 31-ig nevére iratott s a közgyűlést megelőző nap déli 12 órájáig az egyesület főpénztáránál még le nem járt szelvényeivel együtt letétezt.

Budapesten, 1892. február 24-én.

(Utánnymomat nem díjaztatik.)

Az igazgatóság.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGIOBB HIRNEVÜ ÓRAÜZLETE.

Alapítatott 1847.

Brausweller János
Szegeden, Co. és hirt. kizárólagosan a remontoir inga-óráknak, stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltenek.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent
és minden könyvkereskedésben kapható:

GYULAI PÁL
EGY RÉGI UDVARHÁZ
UTOLSÓ GAZDAJA.

Dörre Tivadar rajzaival. — Harmadik kiadás.

Füzve 1 frt 40 kr. — Díszkötésben 2 frt.

GYULAI PÁL
NŐK A TÜKÖR ELŐTT.
BESZÉLY.

Feszty Árpád rajzaival. — Harmadik kiadás.

Füzve 1 frt 40 kr. — Díszkötésben 2 frt.

A «Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és
minden könyvárusnál kapható:

A francia rémuralom
története.

A legújabb források felhasználásával.

Irta

Várnai Sándor.

Képekkel. — Ára füzve 1 frt 60 kr.

Tartalom: Előszó. — A nemzetgyűlés megnyitása. — A Bastille bevétele. — A király Párisban. — A királyi család szökése. — A hadüzenet. — Junius 20. — A marseille-iek Párisban. — A királyság utolsó napja. — Uj emberek. — Szeptember 2-ika. — A konvent. — A Temple. — A királydráma. — A jakobinus-programm. — A girondisták. — Corday Sarolta. — A fogoly királyné. — Mária Antoinette pöre. — Mária Antoinette a vérpadon. — A girondisták pöre és halála. — A «Terreur». — A vértörvényszék. — Danton és társai. — Egy magyar áldozat. — Robespierre bukása. — Függelék. — A dauphin legendája.

SCHWARZ GYULA
HIRDETÉS-FELVÉTELI IRODÁJA,
Váci-utca 10. **BUDAPEST**, Váci-utca 10.

*Minden bel- és külföldi hirlap számára szigoruan az árszabály-
szerinti árak mellett vesz fel hirdetéseket. A „Bolond Istók” és az
„Urambátyám” kizárólagos hirdetés-felvételi irodája itt létezik.
Fogalmazás és a hirdetések csoportosítása a leghatásosabb alakban
történik. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapok-
ról, valamint költségjegyzékek a legkészségesebben adatnak.*